

ТРАГОВИ

ЛИСТ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ “ЈЕВРЕМ ОБРЕНОВИЋ”
БРОЈ 7, ЈУН 2015.ГОДИНЕ

ОШ “ЈЕВРЕМ ОБРЕНОВИЋ” ШКОЛСКА ГОДИНА 2014/2015

Јевремови дани

Јевремови дани су манифестација која се већ традиционално одржава у Основној школи „Јеврем Обреновић”. Манифестација почиње 18. марта и траје до краја школске године.

Ове године **Јевремови дани** отворени су са **Вечери историјских филмова**. Час је осмислила и водила наставница историје Јелена Јеврић. Филмове су радили ученици на тему националне и опште историје, а која се изучава на часовима историје у шестом и седмом разреду. Обрађене су теме: Витешки турнири, Ислам у средњем веку, Стогодишњи рат, Стефан Немања, Красташки ратови, Велика географска открића, Живот Луја XIV, Сулејман Величанствени, Француска револуција, Наполеон, Рат за независност САД, Грађански рат у САД... Пројектовано је укупно 19 историјских филмова (9 филмова ученика шестог и 10 филмова ученика седмог разреда). Укупно педесет и девет ученика је учествовало у овом пројекту, двадесет девет ученика шестог разреда и тридесет ученика седмог разреда.

Била је ово права ревија ауторских радова ученика који су, уз помоћ њихове наставнице историје, осмислили и креирали мале историјске филмове, којима су представили научено у настави, али и приказали колико модерне технологије могу помоћи да настава изгледа много занимљивије.

Пројекцији филмова присуствовали су ученици - аутори филмова, њихови родитељи и запослени

из колектива школе. С обзиром на то да су и учесници, а и гледаоци, били препуни позитивних утисака, претпостављамо да ће овај пројекат заживети, како у Јевремовој, тако и у другим основним школама.

Након ове лепе вечери уследила је **Васкршња изложба**. Ученици нижих разреда и ученици продуженог боравка и ове године за Васкрс, најрадоснији хришћански празник, приредили су изложбу својих радова. Пошто им временски услови нису дозволили да се изложба одржи на платоу испред школе, изложба је приређена у фискултурној сали. Свако одељење је имало мали штанд на којем су изложили своје радове. Ученици и њихови учитељи су се баш потрудили и штандови су били препуни лепо украшених јаја, зека, корпица, цветића, пилића ...

У Међуопштинском историјском архиву 23. априла одржан је Јавни час из географије. Тема часа је била: **Природне одлике Шабачког региона и његове туристичке вредности**. Час су организовали ученици осмог разреда: Тамара Кандић, Теодора Пауновић, Иван Раднић, Јелена Голубовић, Петар Качаревић, Катарина Ђокић и Ратомир Илић уз помоћ својих наставника географије Светозара Чекића и Рада Бошковића.

Централна прослава **Дана школе** одржана је у понедељак 27. априла у Шабачком позоришту. Том приликом изведена је представа „**Честитамо**”, која

је настала на основу адаптације познате комедије „Честитам” Косте Трифковића. За режију је била задужена професорка српског језика Зорица Лазић, а при припремању и реализацији помагале су јој Светлана Тошић, Славица Топић, Наташа Туменко, професорке српског језика, Марица Пријовић, професорка музичке културе и Игор Стефановић, професор ликовне културе. Као и претходних година и ове године ученици драмске секције школе приредили су једно незаборавно вече. Ученици су још једном показали своје велико глумачко умеће и успели да нам и говором и песмом дочарају слику српског грађанског друштва у Новом Саду у 19. веку.

Исте вечери директорка школе Светлана Смиљанић представила је и најуспешније ученике школе, који су учествовали на свим нивоима такмичења и постигли запажене резултате. Они су поздрављени великим аплаузом и, како директорка рече: „Најбоље показују да школа није само обавеза, да учење није мучење, већ да може бити лепота и пуноћа живљења, стваралачки занос и радост сазнавања”.

Овом представом не завршавају се Јевремови дани. Ученици и наставници школе настављају вредно да раде и промовишу своје знање и у наредним месецима. Већ средином месеца маја планира се вече страних језика, хорско, књижевно вече, као и промоција Продуженог боравка школе. Малишани ће нам ове године приредити музички перформанс „Јевремова школа плеше”. Биће то сплет традиционалних и модерних игара: фолклора, зумбе и балета.

***Добро дошли да се
дружимо, учимо и забавимо!***

Европски дан језика, 26.09.2014.

У оквиру обележавања Европског дана језика у организацији Културног центра града Шапца представила се и наша школа. На штанду испред Позоришта и дуж пешачке зоне ученици наше школе делили су промотивни материјал са занимљивостима о језицима који се у нашој школи уче – енглеском, немачком и италијанском, док су у Позоришту имали музичко-сценске наступе на сва три поменута језика.

Организатор: стручно веће наставника страних језика

Енглески језик: кореографијом уз песму *Summer Nights* из популарног мјузикла „Бриљантин“ представили су се: Теодор Васиљевић 8-1, Бошко Јосић 8-3, Стефан Колунџић 8-3, Милорад Трифуновић 8-3, Бојан Јовановић 8-3, Миа Миловановић 6-1, Моника Тешић 6-1, Јана Филиповић 6-4 и Нина Вучинић 6-4.

Немачки језик: ученице су отпевали три краће музичке нумере пропраћене занимљивим кореографијама:

- *Alle Vögel sind schon da*: Ана Спремић, Сенка Орешковић, Соња Станојловић, Мирјана Јанковић, Милица Живковић, Марија Илић, Јована Новаковић, Катарина Марковић, Јелена Мићић и Ивана Киш (6-3)
- *Alle meine Kleider*: Дуња Андрић 5-3, Александра Јовановић 6-2, Ангелина Полић 6-1
- *Backe, backe Kuchen*: Марија Маринковић 5-3 и Анђела Павловић 6-2

Италијански језик: песму *Mille passi* певале су Емина Милић 8-1 и Нина Владисављевић 7-3 док су у балетској кореографији учествовале: Сања Степановић 8-2, Катарина Тадић 8-2, Тамара Глигорић 8-2, Јована Јовановић 7-3, Теодора Стефановић 7-3 и Јована Васић 7-3. У припреми наступа на италијанском језику осим наставнице италијанског језика учествовале су и Марица Пријовић, наставница музичке културе (приликом одабира нумере за певање) и наставнице ликовне културе: Ана Ивковић Вулетић (креирала костиме за ученице које су у пешачкој зони делиле промотивни материјал) и Ивана Смиљанић (осликала венецијанске маске на лицима ученица које су изводиле балет). Плод успешне корелације између предмета и сарадње међу колегама био је запажени наступ наше школе у оквиру манифестације која у нашем граду полако постаје традиција.

ВЕЧЕ СТРАНИХ ЈЕЗИКА

Већ неколико година у оквиру активности поводом „Јевремових дана“ организује се „Вече страних језика“. Тада наши млади глумци, певачи, кореографи и ликовни уметници имају прилику да покажу своја умећа, вештине и знања кроз представе на три страна језика: енглеском, немачком и италијанском. Кроз рад који је мало другачији од оног на редовној настави, ученици се боље упознају, друже, науче важности добре комуникације и сарадње, ослобађају се страха од јавног наступа, откривају и развијају нова интресовања.

Ове године, ученици енглеског језика су били инспирисани бајковитим садржајем „Чаробњака из Оза“, а на немачком језику уз добру вољу и мало труда ученици су самостално осмислили сценарио. „Италијани“ су у веселом и шаљивом стилу адаптирали текст „Pasta per due“.

Шабачко позориште угостило је ову веселу дружину.

ПИТАЊИ СТЕ НАС...

Ивана Глигорић, млада наставница италијанског језика у ОШ „Јеврем Обреновић“, рекла нам је нешто више о својој љубави према италијанском језику и Италији.

1. Када и како сте заволели италијански језик?

-Још од основне школе сам волела језике, како стране тако и матерњи. Италијански језик ми се одувек допадао, а заволела сам га тек када сам почела да га учим у филолошкој гимназији.

2. Ко вам је давао највећу подршку кроз ваше школовање?

-За школовање, као и за све друго у животу највећу подршку пружила ми је и пружа ми мама. Када сам после основне школе пожелела да се ради учења преместим у Београд, мама ме је у томе подржала. Иако сам била веома млада, указала ми је поверење, које сам касније оправдала.

3. Шта вам се највише свиђа у италијанској култури и зашто?

-Једна од лепота италијанског језика је управо култура италијанског народа која га прати. Толико ја богата да је тешко издвојити један њен аспект. Музика, ликовна уметност, мода- све заједно чине Италију посебном.

4. Зашто сте се баш одлучили за рад у школи?

-Још од малена сам маштала да једног дана постанем наставник или преводилац. Факултет који сам завршила ми је то и омогућио. Када ми се указала прилика за рад у школи, радо сам је и прихватила, јер овај посао обједињава моју љубав према језицима и према деци.

5. Када бисте могли да бирате где ћете живети да ли би то била Србија или Италија?

-Више пута сам боравила у Италији и схватила сам да ми место и стил живота Италијана одговара, та ми не би било тешко да се тамо преселим. Ипак, моја породица, пријатељи и посао су у Србији и увек бих изабрала да останем овде, иако су у Италији вероватно услови за живот бољи.

6. Које вам се место највише свиђа у Италији?

-Имала сам срећу да посетим велики број италијанских градова и сваки од њих има своје специфичности и лепоте. Ипак, град који оставља без даха и у који бих се увек враћала је Рим. Одушевљава ме начин на који се прошлост и садашњост преплићу. Рим је велики град у ком се живи модерним животом, али љубоморно чува историјске знаменитости па се не каже без разлога да је важан.

Јована

Урошевић VIII-5

Tutti ricevono amore, ma pochi lo sanno dare.

Sof ja Tolstaja

ПИТАЛИ СТЕ НАС...

За све оне који воле и желе да студирају енглески језик направила сам интервју са Бојаном Бојићем, наставником енглеског језика у ОШ „Јеврем Обреновић“ на Оридугу!

1. Када и зашто сте заволели енглески језик?

-Захваљујући родитељима од јако раног узраста сам био изложен лепим утицајима енглеског језика, а касније као и великом броју деце долазио ми је природно. Кроз часописе, ТВ емисије и остало усвајао сам га све више.

2. Бавите ли се оним чиме сте хтели?

-Настава у школи није увек била мој први избор, али када неко проведе дан два или месец дана са децом и са њиховим идејама, мукама не може, а да не заволи тај посао и да не ужива док гледа како мали људи расту.

3. Ваш отац је професор. Колику вам је подршку пружио кроз школовање?

-Као и што сваки подитељ треба да буде и моји су били пуни подршке у избору мог занимања. Моје опредељење трајало је дуже него што је можда требало, на потешкоће свако у неком тренутку наиђе, али осећао сам да је подршка увек ту.

4. Прича се да сте строг наставник. Шта ви кажете на то?

-Строгоћа зависи пре свега од људи са којима радите. Добро се сећам првих генерација када сам почињао да радим и када их упоредим са данашњом, сматрам да смо заједно они и ја напредовали и одрасли, да смо све мање строги. Наравно, сваку овакву сугестију ћу увек прихватити.

5. Које је ваше омиљено одељење и зашто?

-Свако одељење има своју драж и своје муке. Наравно у сваком одељењу на нешто сам поносан. Некад је то знање, некад став или идеја. У сваком случају сам срећан што не могу ни једно по лошем издвојити.

6. Како замишљате вашу будућност везану за посао?

-Кад човек мало одрасте после школских дана будућност гледа мало другачије. Лично нисам неко ко планира далеку будућност, али амбициозност је једна од мојих особина, а куда ће ме она одвести, можемо писати у неком наредном броју.

7. Који је ваш савет за децу која желе да студирају енглески језик?

-Мој савет...мој савет би био да се енглески не учи два пута недељно на редовним наставама. Енглески се учи читајући, гледајући телевизију, слушајући музику и верујте ми никада се не може научити до краја.

Данијела Машућ VIII-5

We all receive love, but few know how to give it.

Tolstoj

И ствари имају душу

Свако од нас има своју омиљену ствар, па кад је погледа обухвати га неко осећање. Била то туга или срећа, небитно је.

Све је почело пре четири године, када смо од учитељице добили задатак да напишемо састав о љубави коју осећамо према неком укућанину. Такође је рекла да ће најбољи радови изаћи у новинама. Била сам пресрећна од саме помисли да ће мој рад изаћи у новинама. Када сам дошла кући села сам за сто и почела да пишем састав, али баш у том тренутку ништа ми није падало на памет. Дека ми је прискочио у помоћ. Пошто нам је лепо ишло одлучили смо да наставимо да пишемо заједно. Дека ме је у једном тренутку питао о коме пишем, одговорила сам да пишем о љубави коју осећам према њему. Био је пресрећан када је то чуо. После неколико дана мој рад је изашао у новинама. Била сам пресрећна када сам видела да испод мог имена стоји песмица. Дека је одмах купио новине, урамио нашу песмицу, а потом ју је окачио на зид. После годину дана дека је умро. То је за мене био велики шок. Након четрдесет дана дошло је време да се напише текст за родбину и пријатеље и да се стави у новине. Била сам радосна када сам видела да испод његовог имена стоји наша песмица. Она и даље краси зид моје собе.

Сваки пут када видим ту песмицу осећам да је мој дека поред мене. Волим свог деку највише на свету.

Анђела Пустућ VI₄

Испричаћу вам нешто занимљиво

У мом насељу има много деце, из скоро свих разреда основне школе. Доста се дружимо на распусту, иако смо различитих годишта.

Недавно, на летњем распусту моја сестра и њене другарице су одлучиле да направе представу. Та идеја нам се допала, па смо и ми старији притекли у помоћ. Помогли смо око костима, столица и реквизита. Синула нам је идеја да представу одржимо на мансарди моје зграде. Дечаци су пуштали музику, ми смо помагале око текста и убрзо све је било спремно за нашу представу. Написале смо натпис и залепиле га на врата наше зграде. Окупило се доста људи и места више није било. Ту су били родитељи и комшије. Прво се одржала представа на тему пријатељства. Затим су девојчице певале и играле појединачно. Те ноћи моја породица и ја отпутовали смо на море.

У свему што радите потребна је забава. Ова представа је била успешна и надам се да ће их бити још пуно.

Јана Филиповић VI₄

Портрет драге особе

Најстарији члан наше породице је мој дека, татин тата. Зове се Љубомир, надимак му је Буца или Буки, али за мене одувек и заувек само мој дека.

Данас витални, крепки осамдесетогодишњак кроз помало сетан осмех ми је причао колико је надимак Буца одударао од мршуљавог сирочета из интерната Техничке школе у Шапцу тих првих тешких година после Другог светског рата. Ипак га је са поносом и часно носио кроз цео живот јер су му га наденули прерано преминули родитељи и сестра. Поштење и поштовање су речи које су у нашим разговорима посебно наглашаване. Према мени је увек био брижан, стрпљив и нежан иако тата каже да није увек био такав. Мало више строг, али праведан. Уз деку сам буквално проходао „на кајасе, као ждребе“, шали се он. Научио сам имена свих аутомобила у нашој улици и околини и да помало играм шах. Заволео сам фудбал, да навијам за Партизан и репрезентацију Србије и сазнао да одрасли просто некад морају да онако сочно опсују, иако су лепо васпитани. Врућ хлеб и јогурт уз усмех на свеже обријаном лицу са уредно штуцованим брковима, уз гласно :“Добро јутро, Ниџо!“ је за мене најлепши начин да се започне дан.

Чак и да ми не купује сличице за албум и да се не сети да волим рол виршле за доручак, дека би имао специјално место међу драгим особама у мом детињству.

Никола Мијаиловић V1

Зима у шуми

У шуми све изгледа тако мртво као да нико није био ту вековима, сем дрвећа.

Птице су се показале као лоши браниоци против снега и леда, па су побегле негде где је топлије. Сунце се као неки краљ склонило у зимску резиденцију, сенку облака. Деца су то искористила да направе мале ратове на ливадама, грудве лете као гранате на бојишту.

Чим се Сунце врати у своју летњу резиденцију све ће кренути испочетка.

Душан Милутиновић VI₃

И предмети имају душу

Сви људи имају неког веома драгог, али и неки предмети су веома драги људима јер су их добили од посебне особе, а када би их изгубили осећали би се као да су изгубили један део себе....

Када сам била мала свако јутро бих одлазила код своје нана да видим шта ради. Док би мама и баба пиле кафу и причале о скроз другачијим стварима, нана и ја бисмо се мазиле и причале. Волела сам када би ми нана причала о томе како је она проводила време док је била мојих година. Она је живела са мојим дедом и бабом, често сам је запиткивала о њеној породици. Једном ми је причала како је била на мору са мојим прадедом и да јој је он купио златне минђуше. Те исте минђуше је она носила. Рекла ми је да ће када буде време да умре мени дати, а ја сам јој, тако мала, рекла да ћу ја дати мојој прауници када буде време. Једног дана ме је позвала и дала ми минђуше. Ја сам се успаничила јер је она рекла када буде време да ће ми дати. Мама је однела минђуше на полирање, а ја сам то поподне провела дуго причајући са наном. Једно јутро јој није било добро. Тај дан су је одвезли у болницу, добила је мождани удар. После седам дана умрла је, а ја од тада никад нисам скидала минђуше. Јако сам везана за нану, сви ми кажу да сам по карактеру иста она. И сада ретко када скинем тај драгоцен накит. Те минђуше су ми као амајлија, док их носим нана је увек уз мене.

Волим минђуше које ми је нана поклонила. Као да је она увек уз мене, када сам тужна, када ми треба подршка, нана је увек ту и никада је нећу заборавити. Као што је давно речено: „Човек је жив све док га не забораве.“

Маријана Јокичић VI₄

Расцветало дрво

Моје двориште краси прелепо дрво магнолије. Магнолија је украсно дрво које се још зове и краљица пролећног цвећа, због изузетно крупних и раскошних цветова.

Моје дрво је најлепше у пролеће када испреплетане и криве гране олистају и процветају. Цветови се јављају од маја до септембра и веома су интересантни и посебни због свог звездастог облика и прелепе љубичасте боје. Мирис магнолије је необичан, пријатан и опојан. Због своје лепоте кажу да је симбол снаге и верности у љубави.

Волим своје расцветало дрво магнолије и волим да уживам у њеној лепоти и свим њеним чарима.

Ђорђе Мијаиловић VI₂

Помажем другима

Лепа реч и гвоздена врата отвара, али некад дела говоре више од хиљаду речи. Живот је пун изненађења и често нас ставља у разна искушења. Сва та животна искушења је много лакше поднети ако поред себе имамо искрену особу, која је уз нас и у добру и у злу. Понекад нечије мало некоме значи много.

Здравље и срећа се не могу купити! Помоћи другима и дозволити да други помогну нама је велики корак у животу, који нас чини срећним и здравим. Вратити некоме осмех на лице не кошта ништа. Не мора помоћ увек да буде финансијске природе. Упутити лепу реч, осмех, топли загрљај је неком од велике помоћи и великог значаја. Нико од нас неће бити вечно млад, зато не треба да нам буде тешко превести стару особу преко улице или понети јој кесу. Нико не зна шта га чека у животу, зато ствари и играчке које више не користимо треба поклонити неком коме ће да значе. Телефонска порука неког може да врати поново у живот.

Помажем другима јер добро се добрим враћа!

Ђорђе Мијаиловић VI₂

ПРОДУЖЕНИ БОРАВАК

Продужени боравак је предвиђен за децу првог и другог разреда. Осим учења и израде домаћих задатака, ученици имају слободне активности и слободно време. У оквиру слободних активности уче енглески, немачки и италијански језик. У слободно време имају: спортско рекреативне, забавне активности, ликовне, драмске игре и музичку шареницу.

Обележили смо дечију недељу одржавши маскембал и посету вртићима. На тај начин промовишемо школу и продужени боравак. Организована је новогодишња представа „Прва пахуља“. Родитељи су своје утиске бележили у смајлиће. Сарадња са родитељима је током целе године. У априлу је организована радионица „Чудесан свет линија“, где су родитељи активно учествовали. Организована је представа поводом светског дана плеса „Јевремова школа плеше“.

Поводом Ускрса организована је продајна изложба, у којој су учествовали ученици млађих разреда, наставници, родитељи и продужени боравак. У фебруару у оквиру пано презентације радили смо пано „Зимске слике“. Поред тога ученици се играју у сали, парку и школском дворишту.

ВАСКРШЊА ИЗЛОЖБА

И ове као и претходних година, ученици нижих разреда наше школе као и ученици продуженог боравка на Васкрс, омиљени дечији празник, приредили су продајну изложбу ускршњих јаја. Свако одељење је имало мали штанд на коме су излагали своје рукотворине. Сви ученици и учитељи су се потрудили да привуку што више купаца и такмичењем у продаји заради што више новца.

Традиција се наставља, поводом Васкрса и наредне године ће бити приређена ова лепа изложба и унапред се радујемо изненађењима и креативности наших најмлађих уметника.

ШАБАЧКА ЧИВИЈАДА

Чивијашки карневал се одржава сваке године у септембру, у оквиру традиционалне шабачке манифестације „Чивијада“ и за време вашара.

Шабац је тих дана престоница добре забаве и смеха, место где свако може пронаћи нешто за себе.

У низу манифестација које се тада дешавају учешће су узели и ученици наше школе. У брзом једењу шампита учествовали су ученици другог разреда. На дечијем карневалу су нас представљали осмаци као „Италијанска кухиња“.

Срећни, весели и насмејани, предвођени главним куваром, прошетали су главном улицом, заједно са својом наставницом ликовне културе Аном Ивковић.

ТАКМИЧЕЊА

Као и претходних година и ове године наша школа се може похвалити својим ученицима и резултатима које су постигли на такмичењима. Посебно радује чињеница великог броја учесника такмичења. Најбројнији су били такмичари из математике, биологије, историје и српског језика.

	2014/2015	школско	општинско	број награда на општинском			окупно	број награда на окупном			окупно	број награда на републичком		
	предмет	укупно ученика	укупно ученика	I	II	III	укупно ученика	I	II	III	укупно ученика	I	II	III
1	Српски језик	76	30	1	6	5	12	-	2	3	-	-	-	-
2	Српски језик-књижевна олимпијада	17	10	1	6	-	7	2	3	1	4	-	1	1
3	Математика	109	55	2	4	5	15	-	1	2	-	-	-	-
4	Историја	80	22	-	3	7	10	-	1	1	1	-	-	-
5	Енглески језик	11	5	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-
6	Физика	31	17	1	-	-	10	-	-	2	2	-	-	-
7	Биологија	95	24	5	11	6	11	2	2	3	3	-	-	-
8	Географија	7	1	-	1	-	1	-	-	1	-	-	-	-
9	Италијански језик	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Хемија	22	7	1	1	-	2	-	-	-	-	-	-	-
11	Техничко и информатичко образовање	11	11	2	1	1	4	1	-	2	3	-	-	-
	Укупно	460	183	13	34	24	73	5	9	15	13	-	1	1

На школском такмичењу из српског језика учествовало је 76 ученика. На општинско такмичење пласирало се 30 ученика и на окупно 12. Одлично познавање граматичких правила матерњег језика показали су: **Андреа Ђурић, Јована Ђак, Нађа Илић, Катарина Зеленовић, Никола Огњеновић, Вукашин Влаховић (V разред), Јана Филиповић (VI разред), Александра Срдановић, Николина Арсеновић (VII разред), Нађа Лукић, Катарина Јосић и Катарина Тадић (VIII разред)**.

На такмичењу из српског језика – књижевна олимпијада, на општинском такмичењу учествовало је 10 ученика, на окупном 7 и на републичком 4 ученика. Одлично познавање књижевности показали су:

Николина Арсеновић, Александра Срдановић, Наталија Андрић (VII разред), Нађа Лукић, Тамара Глигорић, Катарина Станић и Катарина Ђокић (VIII разред). На републичком такмичењу

које је одржано у Сремским Карловцима учествовале су **Николина Арсеновић, Александра Срдановић, Наталија Андрић и Нађа Лукић.** **Александра Срдановић** је освојила II награду, а **Нађа Лукић** III награду.

На школском такмичењу из математике учествовало је 109 ученика од којих се на општинско пласирало 55 и на окружно 15. Најуспешнији су ове године били: **Александар Адакалић, Вук Обрадовић, Вук Савић, Давид Васиљевић, Никола Маровић (III разред), Марко Рашковић, Николина Давидовић, Кристина Ђурић (IV разред), Анђела Тодоровић (V разред), Огњен Павловић (VI разред), Александра Срдановић (VII разред) и Теодор Васиљевић (VIII разред).**

На школско такмичење из историје пријавило се 80 ученика, на општинском је учествовало 22, на окружном 10, а на републичком 1 ученик. Најуспешнији млади историчари су: **Елена Докмановић, Марко Лазић, Никола Мијаиловић, Немања Панић (V разред), Јања Јанковић, Михаило Нинковић (VI разред), Угљеша Гајић, Иван Глигорић, Немања Остојић (VII разред) и Милица Богдановић (VIII разред).** На републичком такмичењу које је ове године одржано у Крупњу учествовала је **Милица Богдановић.**

Грамматичка правила енглеског језика најуспешније је савладала **Ивана Вардле (VIII разред).**

Задатке из физике најбоље су решавали: **Лука Кандић, Димитрије Костадиновић, Огњен Павловић, Јања Јанковић (VI разред), Александра Срдановић (VII разред), Катарина Јосић (VIII разред).** На републичком такмичењу које је одржано у Београду учествовали су **Лука Кандић и Димитрије Костадиновић.**

На школском такмичењу из биологије учествовало је 95 ученика од којих се на општинско пласирало 24, на окружно 11 и на републичко 3 ученика. Најуспешнији млади биолози су: **Димитрије Арсеновић, Вукашин Влаховић, Лука Џиновић, Тара Стаменовић, Марија Ћирић, Александар Јовановић, Игор Петронић (V разред), Вукашин Машић, Маријана Јокичић, Владимир Јовановић, Даница Марковић, Теодора Макевић, Јана Машић, Ђорђе Мијаиловић (VI разред), Мина Лазић, Нина Владисављевић, Немања Остојић, Матија Марковић, Јелена Марковић, Николина Поповић (VII разред), Тамара Кандић и Андријана Симић (VIII разред).** На републичком такмичењу које је одржано у Новом Саду учествовале су **Мина Лазић, Нина Владисављевић и Тамара Кандић.**

Хемијске формуле најбоље познају **Нина Владисављевић и Александар Јанковић (VII разред).**

На питања из географије добро је одговорио **Иван Тодоровић (VII разред).**

Из техничког и информатичког образовања у области бродомоделарство успешне су биле **Моника Тешић и Ана Богдановић (VI разред),** а у области ракетно моделарство успешни су били **Вукашин Влаховић (V разред) и Даница Марковић (VI разред).** На републичком такмичењу које је одржано у Сомбору учествовали су **Моника Тешић, Ана Богдановић и Вукашин Влаховић.**

Физичко васпитање

Девојчице - Одбојкашка екипа на општинском такмичењу - II место

- Кошаркашка екипа на општинском такмичењу - II место

Дечаки - Фудбалска екипа на општинском такмичењу - I место

Фудбалска екипа на окружном такмичењу - I место

Фудбалска екипа се пласирала на међуокружно такмичење.

НОЋ МУЗЕЈА

На манифестацији „Ноћ музеја“, учешће је узела и Основна школа „Јеврем Обреновић“. Професор физике Биљана Гајић са својим ученицима пружила је посетиоцима у просторијама школе интерактивну радионицу у оквиру које се могло сазнати много тога о животу и раду Михајла Идворског Пупина, сагледати историја физике кроз време, узети учешће у разним огледима, упознати значајне научнике и спознати њихова научна достигнућа.

Ученици су са својом професорком презентovali школу на најбољи начин, а то доказују многобројни одушевљени посетиоци.

ЈАВНИ ЧАС

Међуопштински историјски архив угостио је љубитеље географије, који су на јавном часу споменутог предмета могли да се упознају са природним одликама и туристичким вредностима шабачког региона.

Уз помоћ својих професора географије Рада Бошковића и Светозара Чекића, ученици осмог разреда: Тамара Кандић, Теодора Пауновић, Иван Раднић, Јелена Голубовић, Петар Качаревић, Катарина Ђокић и Ратомир Илић, као изврсни предавачи ближе су нам представили Мачву, реку Саву и планину Цер.

АКТИВНОСТИ ПАРЛАМЕНТА

Ученички парламент је у оквиру планираних активности покренуо сад већ традиционалну акцију **"Један пакетић-пуно љубави"**. У овој акцији учествовали су сви ученици школе као и велики број наставника. Прикупљено је пуно слаткиша од којих је направљено 75 пакетића за наше другаре. Чланови парламента уручили су пакетиће ученицима за новогодишње празнике.

СВЕТОСАВСКА ПРИРЕДБА

27. Јануара прослављена је школска слава. Пригодне приредбе одржане су у матичној школи као и у издвојеном одељењу у Ориду. Ученици су показали поштовање према великом српском просветитељу Светом Сави, као и познавање народних обичаја и историје. Наши млади глумци подсетили су све присутне на духовне и моралне вредности које воде до истинске среће и блаженства.

Приредбе су са ученицима приредили професори српског језика, веронауке и музичке културе.

Памет је оно чиме гледамо на свет, а чистоћа је највећи украс на свету.

(Свети Сава)

...НАШИ МАЛИ ПЕСНИЦИ...

Љубавна песма

Ја ти нудим љубав, ја ти нудим срећу,
немој да се кајеш преварит те нећу.
Ја ти пружам руке, ја ти дајем себе,
а све остало зависи од тебе.

Све што имам рећи, састоји се од две речи.
Послушај ме молим те, оне гласе: "Волим те".
Ти си поток плави, а ја камен сиви,
нећемо се растати докле љубав живи.

Борис Крстић VI-2

Крушка

Под прозором мојим једна крушка крива,
стара је, али је још жива.
Њено воће сласно, чак није ни масно,
пуно је пектина да деца буду фина.

Лепа је чак и када снег пада,
и под њом је Јелу сањао Влада.
Плодови су леви као од злата,
за краљицу воћа треба и палата.

Марија Илић VI-3

Врба

У бакином дворишту мала врба била,
расла је тихо и развила крила.
Сунце је обасја, све се гране сјаје,
мале девојчице пажљиво је гаје.

Врба је расла и старила тако,
гране су се вијориле лако.
Шарени листићи опадају доле,
сви укућани нашу врбу воле.

На врби две љуљашкице стајале,
две девојчице на њима се љуљале.
Врбе више нема, дуго је стајала,
у бакином дворишту увек се смејала.

*Катарина Марковић
и Јелена Мићућ VI-3*

Љубав

Љубав је кад неког волиш,
не можеш да га преболиш.

Љубав је кад срце куца,
као да из пушке пуца.

Љубав је кад се трудиш,
да своју љубав слудиш.

Љубав је кад имаш моћ,
да преспаваш ову ноћ.

Елена Докмановић V-6

Пас Рики

Имала са пса, звао се Рики,
Никад није јео кикирики.

Био је добар пас,
Трчао је за аутом, кад да гас.

Слатке уши, мали нос,
Ходао је по трави бос.

Бројим дане, бројим ноћи,
И надам се да ће доћи.

Елена Докмановић V-6

Стари занати

Данас када кажете да нешто сија као калајисано, нисам сигурна да ће саговорник одмах и на прави начин разумети значење овог израза. Како то калај сија, данашњим генерацијама је непознато, а некада, и то не баш тако давно, калајџијски занат је био веома цењен и уносан.

Занимљиво је размислити како је обичан, свакодневни живот изгледао некада - којим занимањима су се људи бавили, како су обављали одређене послове без савремене технике и помагала, шта су облачили, шта су јели када није на сваком ћошку постојала пекара, месара или маркет, у чему су спремали храну. Некада је посуђе било земљано или направљено од бакра. Земљане посуде су коришћене свакодневно и обично су их употребљавали у сиромашнијим кућама. Посуде од бакра, разне тепсије, тенџерице (шерпе), таве (тигање), ибрике, желела је свака домаћица. У богатијим кућама сјајно посуђе од бакра било је изложено на видно место, окачено о зид или стављено на полицу да улепша кухињски простор, али и засени госта. Ипак, дешавало се често да се због коришћења и дугогодишње употребе на бакарном суду појаве црвене пеге. То је био знак да се површински слој оштетио, да се на тим местима дошло до самог бакра и да посуду поново треба калајисати, тј. послати је посебном мајстору – калајџији.

Прво би шегрт, који тек учи занат, очистио посуду водом и песком. Пре калајисања суд се загревао на распаљеном угљу. У тако загрејан суд прво се сипао нишадор да би се калај боље ухватио за дно и зидове посуде.

Потом би мајстор убацивао парче калаја, и када се он растопи, памучном тканином би размазивао растопљени калај равномерно по посуди. Калајисала се само унутрашња страна посуђа. Када посао заврши, мајстор је наплаћивао договорени износ или би од домаћина добијао неке намирнице. Домаћица би још једном, пре коришћења, посуду добро опрала пепелом и водом да се уклони мирис нишадора. Тада би посуда заблистала и могла се опет користити за спремање разних ђаконија.

Николина Арсеновић VII 1

Мој кутак

Стан у којем живим са својим родитељима је мал, али ипак довољно организован да свако има свој мали кутак у коме може да створи свој свет. Мој кутак је у мојој соби. У њој проводим највише времена.

Када сам тужна легнем на кревет који се налази у углу код прозора. Извадим велику, розе кутију у којој се налазе све моје успомене: цртежи, први састави, прва књига коју сам прочитала и све ме то орасположи. Онда имам обичај да узмем слушалице, одврнем музику, читам неку лепу књигу или пишем дневник. Волим да гледам залазак Сунца кроз прозор и тада често склопим очи и маштам. Када сам љута, бесна, нервозна или пак срећна, седим у свом кутку и размишљам о неким ситницама које ме чине јако срећном.

Место које ми је повремено потребно, где се спајају тачке прошлости, садашњости и будућности је мој кутак.

Анђела Марковић VI-2

Професионална оријентација

Када сам била мала, желела сам да постанем глумица. Мамила ме је публика, која са одушевљењем аплаудира и похваљује ме. Стално сам имитирала маму, тату, сестре. Кад би ме замолили да престанем, рекла бих : “ Посао глумице је пун изненађења. Може се догодити да ми у последњи час јаве да имам неку аудицију, с тога, морам увек да будем спремна да засијам!” Сви би почели да се смеју, тешећи се чињеницом да је ово само фаза у одрастању и да ће проћи.

Затим сам желела да постанем детектив. Трчала сам по дворишту у мантилу, са оловком, блоком и лупом у рукама. Узимала сам плишане играчке, ређала их на кревету и испитивала. Једна играчка, најчешће велики црно-бели меда, била је ухапшена и стављена у „затвор“.

Следећа, уједно и последња фаза, била је, по речима моје сестре, најгора. Желела сам да постанем учитељица. Стављала сам сестру и комшиницу у клупу и предавала им лекције које сам тих дана учила у школи. Иако сам млађа од њих, није ми био проблем да их кажњавам тестовима и одговарањима, ако нешто не разумеју. Једва су чекале да се часови заврше, па да се играмо нечег другог. Нисам одустајала, упорно сам их малтретирала. Срећом по њих, ова фаза није дуго трајала.

Тренутно, немам идеју шта бих могла бити кад порастем. Сваког дана мењам мишљење. Понедељком бих желела да будем водитељка. Страшно волим да причам, а сви би морали да ме слушају. Маникир, педикир, одећа, фризуре и све те штикле, изузетно ме привлаче! Уторком сам сигурна да ћу бити преводилац, али већ у среду мењам мишљење. Спорт, то је моја будућност! Када се у четвртак пробудим са упалом мишића, желим да постанем адвокат. Са свима бих се свађала и истеривала правду. У петак се у мени пробуди жеља за путовањем, тако да себе видим као туристичког водича. Путоваћу по свету, уживати и за то још и добијати плату. Викендом се тешим чињеницом да је факултет још далеко и да имам

времена

да

одлучим.

Невена Матић VII2

Моја плава звезда

Сви ми имамо неку плаву звезду, звезду водиљу која увек светли изнад наших глава и представља невидљивог пријатеља који ће увек бити уз нас.

Када се растужим, сетим се да негде у бескрајној лепоти плавог неба можда постоји звезда која ми показује невидљивим знаковима прави пут. Понекад пре него што легнем да спавам почнем да замишљам своју плаву звезду. У мојој машти она је огрнута кристалним огртачем и лагано, попут најлепше песме, ми говори да ће све бити у реду и даје ми неопходну наду. Да знам да се моја плава звезда налази у неком кутку наше планете, прешла бих цео свет да је пронађем. Знам да се моја плава звезда, мој вечни пријатељ, крије у близини и чека да је узмем.

Кристина Васић VI-5

КЊИЖЕВНО ДРУЖЕЊЕ

Ове године књижевно дружење је одржано у издвојеном одељењу у Ориду, у среду 27.05.2015.године. Љубазни домаћини представили су се драмским текстовима „Пундравци“ и „Избирачице“, Косте Трифковић.

Ученици VIII-4, су на духовит и занимљив начин приказали школу и наставнике, свакодневне проблеме са којима се сусрећу. За разлику од њих, одељење VI-5 је успешно још једном приказало вечну тему просидбе, бирања младожење и потврду пословице “Избирач наиђе на отирач”.

Захваљујући раду са професором српског језика Драгицом Дедовић, своју креативност, полетност и љубав према српском језику, ученици су пренели на све присутне посматраче.

Драматизација књижевних текстова је активан стваралачки процес у коме ученици показују своје способности, а то је и један вид учења које они воле на редовним часовима српског језика.

Књижевна дружења су постала рутина сваке године. Са нестрпљењем чекамо наредну годину и нова дружења са ученицима ОШ „Јеврем Обреновић“.

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ:

- да је Венера једина планета која се ротира у смеру казаљке на сату?

- да крокодили не могу да избаце свој језик напоље?

- да Ескимима имају преко 15 речи за нашу реч „снег“?

- да је немогуће полизати свој лакат?

- да је немогуће кинути отворених очију?

- да комарци имају зубе?

- да је кикирики један од састојака динамита?

- да је пецање најучесталији спорт на свету?

- да је фудбал најгледанији спорт на свету?

- да је нојево око веће од његовог мозга?

- да лептири осећају укус преко својих ногу?

- да је језик најјачи мишић у људском телу?

- да се топла вода смрзава брже од хладне?

- да је флека на крави уникатна као и отисак прста или пахуља снега – не постоје две краве са истим обликом флеке.

- да је краву могуће водити уз степенице, али не и низ степенице?

- да човек у својим устима дневно произведе један литар пљувачке?

- да је укупна маса свих мравна на свету већа од укупне масе људске популације?

- да насупрот фрази „зноји се као свиња“, свиње уствар не могу да се зноје?

- да у просеку човек изговори скоро пет хиљада речи дневно, ипак 80% од тога прича сам са собом?

- да су шансе да некога удари гром шесто хиљада према један?

- да се ајкуле никада не разбољевају, јер су имуне на све познате врсте болести?

- да бубашваба може живети до девет дана без главе пре него што умре од глади?

Припремиле: Бојана Урошевић и Ана Богдановић VI-6

СПОРТ СПОРТ

ЗАШТО ТРЕНИРАТИ АТЛЕТИКУ

Атлетику одавно зову "Краљица спортова" а ми мислимо да су у праву. Атлетика је најлепши спорт у ком увек победи најбољи. То је индивидуални спорт који можеш тренирати у групи али и сам, зависно од услова. Сваки постигнути резултат се мери и памти и може се упоредити са резултатима других. Увек се трудиш да будеш још бољи и да поправиш тај резултат. То је спорт који је био на програму Олимпијских игара још у Античкој Грчкој. Неке дисциплине су остале исте још од тад. Атлетика много помаже развоју тела и духа. То је базични спорт који нас научи да правилно трчимо, скачемо, бацамо... Научи нас да побеђујемо, али и да спортски поднесемо поразе.

Моја сестра и ја се атлетиком бавимо већ 5 година. Имамо заједно преко 150 медаља. Наш клуб је АК "ЦЕР" из Шапца. Са нама у Клубу из наше школе тренира још петоро другарица и другова: Софија Ненадовић, Јана Исаиловић, Исидора Ђурић, Стефан Максимовић и Михаило Лазаревић. Изузетно лепо се дружимо на тренинзима и на такмичењима. Заједно смо обишли целу Србију. Све победе и поразе преживљавамо заједно. Радујемо се, или тешимо једни друге. Због свега тога верујемо да нема лепшег спорта од атлетике. Наш спорт има доста различитих дисциплина, свако ту може да пронађе себе. И ти можеш да пробаш!

Ксенија Опанковић, V/2

СПОРТ СПОРТ

МЛАДЕ НАДЕ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "ЈЕВРЕМ ОБРЕНОВИЋ"

И ове школске године ученици наше школе су учествовали на многобројним такмичењима и постигли добре резултате.

Наше кошаркашице уз помоћ професора физичке културе Жељка Пакића, заузеле су друго место на Општинском такмичењу.

Такође друго место на Општинском такмичењу, освојиле су и одбојкашице предвођене професором физичке културе, Војом Костадиновићем.

Немања Симић је изврсно припремио екипу у малом фудбалу од ученика наше школе и заједно са њима освојио прво место на Општинском, прво на Окружном и треће место на Међуокружном првенству у малом фудбалу.

Велики успех постигао је и Александар Михаиловић, ученик VI-5 одељења, млади тенисер, наследник Новака Ђоковића који је освојио прво место на Општинском такмичењу.

Иван Мишић је био задужен за најмлађе ученике и њихове успехе у спорту. Водио је шездесет ученика, 14.маја 2015.године, на Малу олимпијаду, где су ученици трећег разреда освојили прво место, а ученици другог разреда треће место.

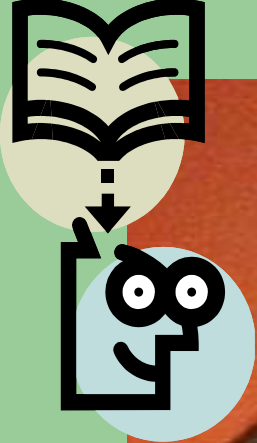
СПОРТ СПОРТ

Љубав према спорту и физичкој култури, ученици су показали и учествовањем на школском кросу. Свако се трудио да постигне што бољи резултат, а шесторо најбољих је учествовало на кросу РТС-а.

Сви ови успеси показују да су ученици наше школе свесни колико је важно бавити се спортом, да физичка активност повољно утиче да се осећамо боље и живимо здравије и дуже.

У ЗДРАВОМ ТЕЛУ ЗДРАВ ДУХ!

•ТРАГОВИ•ТРАГОВИ•ТРАГОВИ•ТРАГОВИ•ТРАГОВИ•ТРАГОВИ•

Лист припремиле ученице шестог разреда: Бојана Урошевић, Ана Богдановић и Кристина Васић уз помоћ професора српског језика Слађане Обрадовић.

ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ

ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●

ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●ТРАГОВИ●